Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31270
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

relictis rerib; secuti sunt redemptorem. Nulla
uero hunc facere adhuc miracula uiderant
nichil aber de premio eterne retributionis au
dierant et tam a uniu dni preceptu hoc qd
possidere uidebant oblti sunt. ℟ Orante
sc̄ andrea ad dm̄ respicere celos uoce magna clama
uit et dixit tues deus ms que uidi ne me paciaris
ab impio iudice deponi que uirtute sce crucis
agnoui. ℣ Tuc magister ms xpe que dilexi que
cognoui que confessus sum tantumodo in ista uoce
exaudi me. Ne me pac. O uanta nos ei mira
cula uidem quod flagellis affligimur quan
tis minarum asperitatib; detremur et tamen
uocante sequi contemnimus. ℟ Expandi
manus meas tota die ad ppl'm incruce. n̄ creden
tem s; contradicente m̄ qui ambulant uias non
bonas; post peccata sua. ℣ Cr n audiuit ppls
ms u ce mea et israel non intendit m̄. Qui amb.
Ecce iam sedet qui de conuersione nos ad
monet. iam iugo fidei colla gentiu subdidit.
iam mundi glam fraxit iam ruinis crebre
scentib; districti sui die iudicii ppinquan
tem denuntiat et tam supba mens nra nō
uult hoc sponte deserere qd cotidie pdit
inuita. ℟ Vir iste in ppl'o suo mitissimus appa
ruit sanctitate anti et gra plenus iste est qui as
sidue orat p populo et p ciuitate ista. ℣ Pro eo
ut me diligerent detrahebant m̄ ego aut ora
bam. et p populo Quid ergo fratres